

تحلیل شاخص مخاطره خشکسالی و تأثیر آن بر مکان‌گزینی روستایی: مطالعه موردي استان قزوین

غريب فاضل نيا، سيد ياسر حكيم دوست، و سارا سالار پور*

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۳/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۲/۲۳

چکیده

پژوهش حاضر از نوع کاربردی و همیستگی با رویکرد تحلیلی و هدف آن پایش و پنهان‌بندی خشکسالی در استان قزوین بود؛ بدین منظور، با استفاده از شاخص اقلیمی SPI، تحلیل نقشه‌های اقلیمی به شیوه زمین‌آمار و محاسبه ضریب همیستگی پرسون بین خشکسالی و مکان‌گزینی روستاهای صورت گرفت. جامعه آماری پژوهش ۸۹۸ روستای دارای سکنه استان قزوین با جمعیت ۳۶۵۲۲۵ نفر بود. نتایج نشان داد که ۹۲۳ روستای این استان در محدوده‌ای وسیع از مرکز و نیز شمال و شرق استان با حدود ۲۰۵۶۶ نفر جمعیت در خطر خشکسالی است؛ روستاهای استان تمایل به مکان‌گزینی در پنهان‌های مناسب‌تر را دارند؛ و همچنین، رابطه خشکسالی با تعداد روستاهای منطقه و جمعیت آنها در سطح یک درصد معنی‌دار است. نتایج آزمون نیز بیانگر وجود ارتباط قوی بین متغیرهای خشکسالی و تعداد روستاهای جمعیت آنها بود؛ از این‌رو، لازم است در روستاهای با مخاطره بالای خشکسالی تغییر الگوی کشت انجام پذیرد تا از ناپایداری روستاهای منطقه پیشگیری شود.

* به ترتیب، نویسنده مستول و دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، بخش جامعه‌شناسی و برنامه‌ریزی اجتماعی، دانشگاه شیراز (Gh.fazeliya@shirazu.ac.ir)؛ دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور؛ و دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه زابل.

کليدوازه‌ها: خشکسالی، شاخص SPI زمين آمار، مکان‌گزيني روستا، قزوين (استان).

مقدمه

ایران در کمریند خشک دنيا واقع شده و مستعد وقوع پديده خشکسالی است. با توجه به پيامدهای منفي و ناخواسته اين پديده پيچide و چند بعدی بر رشد و توسعه جوامع روستائي، از يك سو، و بالا بودن امكان وقوع خشکسالی در ايران، از ديگر سو، تدبیر سازوکارهای برنامه‌مند برای مقابله، مهار و مدیريت بحران خشکسالی ضروري می‌نماید (كردانی، ۱۳۸۰؛ مقدس فريمانی و حسيني، ۱۳۸۴؛ ثابت‌رفتار، ۱۳۷۹؛ نساجي زواره، ۱۳۸۰). بروز خشکسالی در مناطق مختلف جهان نشان از آسيب‌پذيری همه ملت‌ها از رویدادهای آب و هوايی دارد. در اين ميان، معيشت در جوامع روستائي به شدت از شرایط آب و هوايی تأثير می‌پذيرد و وقوع خشکسالی در اين جوامع به خسارت‌های متعدد اقتصادي و اجتماعي بهويژه برای کشاورزان می‌انجامد (پورطاهري و همكاران، ۱۳۹۱: ۱). به دليل ارتباط تنگاتنگ روستا و کشاورزي، پيامدهای منفي خشکسالی طى چند سال بر اقتصاد روستائي و کشاورزی نمایان می‌شود و تداوم آن به تغيير کارکرد و مهاجرت‌های روستائي می‌انجامد (محمدی یگانه و حكيم‌دوست، ۱۳۸۸: ۱). گستردگی کشت ديم در کشور و وابستگی به بارش‌های جوي آسيب‌پذيری در برابر خشکسالی را افزایش می‌دهد و اين مسئله ضرورت برنامه‌ريزي برای آمادگی در برابر اين پديده را بيش از پيش آشکار می‌سازد. در اين خصوص، شناسايي مکان‌هایی که احتمال افرايش مخاطره خشکسالی اقليمي در آن بالاست، لازم و ضروري است. يکی از راه‌های مکان‌محور کردن خشکسالی عملیات پنهان‌بندی و تخمين خشکسالی در مناطق روستائي است تا بتوان با توجه به مکان‌گزيني روستاهما، به ارزياي ميزان و شدت اين بلای طبیعی پرداخت (غلامي و همكاران، ۱۳۹۲: ۱). نظر به اينکه اکثر سکونتگاه‌های روستائي در کشور بهويژه در مناطق خشک و نيمه‌خشک در محدوده منابع آب نقطه‌ای ايجاد شده‌اند، شناسايي روستاهای واقع در پنهان‌های دارای مخاطره خشکسالی در راستاي مدیريت بحران خشکسالی به منظور کاهش اثرات آن اجتناب‌ناپذير می‌نماید.

با توجه به اهمیت موضوع، بسیاری از محققان داخلی و خارجی مطالعاتی در این باره انجام داده اند. یزدانی و همکاران (۱۳۹۰)، در مقاله‌ای با عنوان «تحلیل فراوانی و پهنه‌بندی خشکسالی‌های ایران با کاربرد نمایه شاخص استانداردشده بارش»، بدین نتیجه دست یافتند که تعداد خشکسالی‌ها در فواصل زمانی کوتاه‌تر بیش از تعداد آنها در فواصل زمانی طولانی‌تر است در سال‌های اخیر، تکرار خشکسالی در ایران افزایش داشته ولی از شدت آن کاسته شده است؛ همچنین، با تکرار خشکسالی‌ها در مناطق مرکزی شاخص بارش استاندارد (SPI)^(۱) به روش کریجینگ^(۲) با واریوگرام‌های کروی، نمایی، گوسین و توانی، مشخص شد که در مقیاس دوازدهماهه، واریوگرام دایره‌ای و در مقیاس سه‌ماهه واریوگرام نمایی نتایج قابل قبول از خود نشان دادند. زمانی و همکاران (۱۳۹۱)، در پژوهشی با عنوان «کاربرد زمین‌آمار در پهنه‌بندی شدت‌های خشکسالی (مطالعه موردنی: استان فارس)»، بر اساس شاخص ناهنجاری بارندگی (RAI)^(۳) و شاخص دهک بارش (DPI)^(۴)، به ارزیابی دقت روش‌های زمین‌آماری کریجینگ معمولی، کریجینگ ساده و روش معین عکس فاصله در پهنه‌بندی و تهیه نقشه‌های خشکسالی روی داده در استان فارس در سال ۱۳۸۹ پرداختند؛ بر اساس نتایج این تحقیق، در پهنه‌بندی خشکسالی بر اساس شاخص DPI و در مورد شاخص RAI، روش عکس فاصله دارای نتایج بهتری نسبت به سایر روش‌های درون‌یابی است؛ همچنین، با توجه به نقشه‌های ترسیم شده بر اساس دو شاخص RAI و DPI، به ترتیب، ۶۰/۹۱ و ۵۱/۰۵ درصد از مساحت استان درگیر خشکسالی بوده است. نونز و همکاران (Nunez et al., 2011) در تجزیه و تحلیل فراوانی منطقه‌ای برای نقشه‌برداری حوادث خشکسالی در شمال مرکزی شیلی با استفاده از روش RFA-LM و نرم‌افزارهای L RAP و MAP، نشان دادند که خشکسالی با بارش چهل درصد نرمال، دوره بازگشتی دارد که دامنه آن از چهار سال در مراتب خشک شمال منطقه مورد مطالعه تا ۲۲ سال در مراتب جنوبی نیمه‌مرطوب متغیر است و برای اعلام خشکسالی در شمال شیلی، نیاز به آستانه‌های مختلف احساس می‌شود. محمدی یگانه و همکاران (۱۳۹۱)، در تحقیقی با عنوان «واکاوی تأثیرات خشکسالی بر اقتصاد نواحی روستایی شهرستان ابرکوه (طی

دوره زمانی ۱۳۷۵-۸۵)، با بهره‌گيري از روش تحقیق توصیفی- تحلیلی و استفاده از شاخص SPI بهمنظور پایش خشکسالی، بدین نتیجه رسیدند که طی این دوره، شهرستان ابرکوه در وضعیت خشکسالی به سر برده، خشکسالی‌های پیاپی خسارت‌های اقتصادی جبران‌ناپذیر بر پیکره این شهرستان وارد کرده است.

فاضل‌نيا و همکاران (۱۳۹۱)، در مقاله‌ای با عنوان «خشکسالی اقلیمی و پیامدهای مکانی و فضایی آن در مناطق روستایی (مطالعه موردی: دهستان قره‌پشتلوی بالا، شهرستان زنجان)»، برای محاسبه خشکسالی، از شاخص‌های اقلیمی SPI، PNPI و DR بهره گرفته و با استفاده از نرم‌افزار SPSS، به تحلیل و محاسبه ضریب همبستگی پرسون بین مقدار بارش و عملکرد تولید گندم، کاهش درآمد و حرکات جمعیتی پرداختند و بدین نتیجه رسیدند که به ازای یک میلی‌متر کاهش در میزان بارندگی، سه کیلوگرم کاهش عملکرد گندم در هکتار پدید آمده که به کاهش درآمد کشاورزان انجامیده است؛ همچنین، به ازای هر سانتی‌متر کاهش بارندگی، چهار نفر به تعداد مهاجران افزوده می‌شود؛ افزون بر این، با توجه به سطح معنی‌داری کوچک‌تر از یک درصد، آزمون مورد نظر در سطح فراتر از 0.01 معنی‌دار بوده است، که از وجود رابطه قوی بین دو متغیر مقدار بارش و تعداد مهاجرت حکایت می‌کند.

غلامی و همکاران (۱۳۹۲)، در تحقیقی با عنوان «بررسی ارتباط بین خشکسالی اقلیمی و مکان‌گزینی روستایی با استفاده از روش کریجینگ»، به پنهان‌بندی خشکسالی در استان زنجان پرداختند و نتایج تحقیق آنها نشان داد که مدل بهینه برای پنهان‌بندی خشکسالی در این استان مدل کریجینگ معمولی کروی با ضریب تعیین 0.89 است و 15 روستای استان با حدود 16 2560 نفر جمعیت در مخاطره خشکسالی واقع شده‌اند؛ همچنین، روستاهای استان زنجان به مکان‌گزینی در پنهان‌های مناسب‌تر تمایل دارند، که این نتیجه از لحاظ کمی نشان‌دهنده کاهش 31 روستا و 15730 نفر به ازای هر طبقه بوده و ارتباط بین دو متغیر خشکسالی و تعداد و جمعیت روستاهای منطقه نیز در این تحقیق در سطح یک درصد معنی‌دار بوده است.

بالینت و همکاران (Balint et al., 2013)، در تحقیقی با عنوان «پایش خشکسالی با بهره‌گیری از شاخص ترکیبی خشکسالی در کنیا»، به ارائه روشی برای پایش تکامل و شدت خشکسالی با استفاده از یک شاخص ترکیبی جدید (CDI) پرداختند و با به کارگیری این روش در نقاط انتخاب شده از نواحی مختلف آب و هوایی و مقایسه نتایج آن با سوابق رویدادهای خشکسالی در دسترس، نشان دادند که ارتباط بین این دو مثبت است؛ و تلاش آنها برای تشخیص روند طولانی مدت رویدادهای خشکسالی با استفاده از شاخص ترکیبی حاکی از روند افزایشی خشکسالی در کشور بود، در حالی که شدت خشکسالی لزوماً در تمام ایستگاه‌ها افزایش نیافته بود. علاوه بر این، مشخص شد که شاخص ترکیبی خشکسالی قادر به تحلیل تغییرات آب و هوایی مربوط به خشکسالی بوده، احتمال وقوع آن را هشدار می‌دهد.

در ارتباط با درون‌یابی و تحلیل مکانی متغیرها، تاکنون تحقیقات زیادی انجام گرفته است؛ از آن جمله، موهان پاکرل و همکاران (Mohan Pokhrel et al., 2013)، در پژوهشی با عنوان «یک روش کریجینگ درون‌یابی برای به تصویر کشیدن روان‌گرایی بیش از ظرفیت زمین‌های آبرفتی»، کاربرد و اهمیت روش کریجینگ را برای برآورد توان روان‌گرایی در نقاط نمونه‌برداری نشده نشان دادند، و مشخص شد که توان روان‌گرایی نشان‌دهنده اनطباق کامل با مقادیر اندازه‌گیری شده با روش درون‌یابی است. وو و لی (Wu and Li, 2013)، در مقاله «درونویابی فضایی دما در ایالات متحده با استفاده از کریجینگ باقی‌مانده»، دریافتند که این مدل قادر به تشخیص تفاوت فضایی دمات است اما نسبت به فصل سال حساس است.

با توجه به مطالب گفته شده، پژوهش حاضر به تحلیل شاخص مخاطره خشکسالی و بررسی تأثیر آن بر مکان‌گزینی نواحی روستایی استان قزوین می‌پردازد؛ اهداف اصلی پژوهش نیز به شرح زیر است:

- ۱- پهنه‌بندی و مکان‌محور کردن خشکسالی در مناطق روستایی؛ و
- ۲- تحلیل وضعیت روستاهای منطقه از لحاظ قرارگیری در پهنه‌های دارای مخاطره خشکسالی.

مباني نظری

خشکسالی؛ تعاريف متعدد برای خشکسالی وجود دارد، نکته‌اي يادآور آنکه باید خشکسالی بر اساس ويژگی‌های هر رژيم آب و هوايي و يا يك بخش خاص تأثيرپذير از اين پديده و در پاره‌اي از موارد، بر اساس کاربردي که در زمينه‌اي خاص دارد، تعريف شود. خشکسالی پديده‌اي پنهان و خزنده است که شبکه‌اي پيچide از اثرات را بهويژه بر بخش اقتصاد تحمييل می‌کند و اين اثرات ممکن است به منطقه‌اي خارج از منطقه دستخوش تأثيرات آن نيز برسد (Wilhite et al., 2007:1). در واقع، پراکنش متعدد و فراوانی مکانی و زمانی پدیده خشکسالی و همچنین، متفاوت بودن نياز به آب بخش‌های مختلف مصرف و اثرات گوناگون آن بر زیربخش‌های مختلف جامعه ارائه یک تعريف واحد برای اين پديده اقليمي را مشکل ساخته است (جزايری و همکاران، ۱۳۹۱:۲). تمایز اين پديده از ديگر مخاطرات طبيعی در اين است که برخلاف ساير مخاطرات طبيعی، اين پدیده به تدریج و در يک دوره زمانی نسبتاً طولانی عمل می‌کند و اثرات آن ممکن است پس از چند سال و با تأخير ييشتري ظاهر شود؛ بنابراین، چون تعیین دقیق زمان شروع آن دشوار است، تا حدودی آن را يك پدیده و بلیه خزنده می‌دانند و از سویی، چون خشکسالی برخلاف ساير بلايای طبيعی كمتر منجر به خسارات ساختاري می‌شود، كمکرمانی در هنگام وقوع اين پدیده در مقایسه با ساير پدیده‌ها مثل سيل پيچide‌تر و مشکل‌تر است (ناصرزاده و احمدی، ۱۳۹۱:۲).

خشکسالی سه ويژگی عمدۀ دارد، که عبارت‌اند از: شدت، مدت و گسترش فضائي. در مورد دوم، باید توجه داشت که خشکسالی هرگز به صورت يک اختلال کوتاه‌مدت در مقیاس کوچک اتفاق نمی‌افتد (Wilhite, 2000: 3). در این زمينه، آنچه اهمیت دارد تمایز بین دوره‌های خشک که خشکسالی فصلی نامیده شده و مکرر و قابل پيش‌بینی است و خشکسالی فوق فصلی که نابهجا و غيرقابل پيش‌بینی است (Lake, 2003: 3).

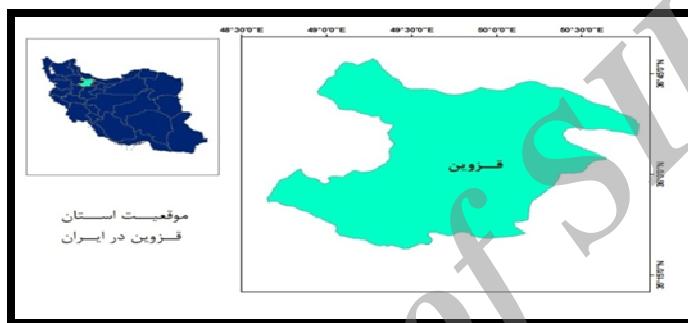
به باور کاويانی (1380: 71)، آنچه در زمينه تعريف خشکسالی مهم است، تعريف يا موضوع مورد بررسی است؛ برای مثال، چنانچه هدف مورد مطالعه کشاورزی باشد، در واقع، به کاهش بارش تؤمن با کم شدن رطوبت و خاک و افت میزان تولید محصولات

کشاورزی خشکسالی اطلاق می‌شود، و یا اگر موضوع مورد بررسی مربوط به مسائل مدیریت آب باشد، کاهش دبی در ایام سال نسبت به میانگین را خشکسالی می‌گویند و یا چنان‌چه مشخصات اقلیمی مد نظر باشد، کاهش غیرمنتظره بارش در مدتی معین در منطقه‌ای مشخص را خشکسالی اقلیمی می‌نامند. خشکسالی‌ها را می‌توان به چهار گروه عمدهٔ هواشناسی، هیدرولوژیکی، کشاورزی و اقتصادی-اجتماعی تقسیم کرد. در خشکسالی هواشناسی، کمبود میزان بارندگی نسبت به میانگین برای یک منطقه برآورده می‌شود، که کمبودهای بارندگی از یک مقدار مشخص مانند درصدهای کاهش از میانگین درازمدت نیز قابل بررسی خواهد بود. در خشکسالی هیدرولوژیکی، وضعیت درازمدت جریان‌های رودخانه‌ای، آب‌های زیرزمینی و یا دیگر منابع آب بررسی می‌شود، در حالی که در خشکسالی‌های کشاورزی، ذخیره رطوبتی خاک در طول فصل رشد بررسی می‌شود (کریمی و همکاران، ۱۳۸۰: ۲). در زمینهٔ مدیریت خشکسالی به‌طور کلی دو رویکرد وجود دارد: یکی، مدیریت بحران و دیگری، مدیریت مخاطره. در بحث مدیریت بحران خشکسالی، اقدامات دولت در راستای تشخیص نواحی بحران‌زده و امدادرسانی به آن نواحی است که بسیار پرهزینه و نابهنه‌گام به‌شمار می‌رود. اما در مدیریت مخاطره خشکسالی (مدیریت کم‌هزینه و بهنه‌گام و اما دارای مشکل در اجرایی شدن)، آمادگی مقابله با آن قبل از وقوع و گسترش آن مد نظر قرار می‌گیرد، به‌گونه‌ای که با آگاهی از شرایط فعلی منطقه، تصمیمات لازم و «از قبل طراحی شده» برای مقابله با آن اعمال می‌شود (جزایری و همکاران، ۱۳۹۱: ۲).

مواد و روش‌ها منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه استان قزوین است که در شمال غربی کشور واقع شده است. این استان از نظر موقعیت جغرافیایی بین ۴۸ درجه و ۴۵ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۵۰ دقیقه طول شرقی و ۳۵ درجه و ۳۷ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۴۵ دقیقه عرض شمالی قرار دارد. استان قزوین از شمال به استان‌های مازندران و گیلان، از غرب به استان‌های همدان و زنجان، از

جنوب به استان مرکزی و از شرق به استان تهران محدود می‌شود. بر اساس آخرین تقسیمات سیاسی، استان قزوین دارای پنج شهرستان، نوزده بخش، ۲۴ شهر، ۴۶ دهستان و ۸۹۸ روستاست. شکل ۱ موقعیت جغرافیایی استان قزوین در کشور را نشان می‌دهد.

مأخذ: یافته‌های پژوهش

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی استان قزوین

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع کاربردی و همبستگی و رویکرد حاکم بر آن تحلیلی بوده و تجزیه و تحلیل اطلاعات به صورت کمی و با بهره‌گیری از رایانه و روش‌های آمار استنباطی انجام گرفته است. جامعه آماری پژوهش ۸۹۸ روستای دارای سکنه استان قزوین با جمعیت ۳۶۵۲۲۵ نفر است. در انتخاب شاخص خشکسالی، از شاخص بارش استاندارد (SPI) مربوط به روش‌های مطالعه پراکندگی میانگین بارش استفاده شده است. رابطه این شاخص به شرح زیر است (لشئی‌زند، ۱۳۸۳: ۸۷):

$$SPI = \frac{P_i - \bar{P}}{SD} \quad (1)$$

که در آن، SPI شاخص استاندارد بارش، P_i معادل بارش سال مفروض به میلی‌متر، \bar{P} میانگین بارش درازمدت ایستگاه، و SD انحراف معیار بارش است.

جدول ۱ نشان‌دهنده مقیاس طبقه‌بندی شدت خشکسالی بر اساس نمایه SPI است که بر همین اساس، سال‌های همراه با خشکسالی استخراج خواهد شد.

جدول ۱ - مقیاس طبقه‌بندی شدت خشکسالی بر اساس نمایه SPI

طبقه	فرامرز طوب	خیلی مرطوب	مرطوب	کمی مرطوب	نرمال مرطوب	کمی خشک	خیلی خشک	فروختک
حدود SPI	بیش از ۲	۱/۵ تا	۰ تا	۰ تا	۰ تا	-۱ تا	-۱/۵ تا	کمتر از -۲
	۱/۹۹	۱/۴۹	-۰/۹۹	-۱/۴۹	-۱/۹۹	-۲		

مأخذ: McKee et al., 1993

برای انجام تحقیق، ابتدا داده‌های بارش ایستگاه‌های منطقه جمع‌آوری شد و بر اساس اطلاعات ایستگاه‌های مورد مطالعه، شامل مختصات جغرافیایی و میزان بارش، با بهره‌گیری از مدل‌های پهنه‌بندی از جمله کریجینگ (که در ادامه توضیح داده خواهد شد) و نرم‌افزار Arc GIS بر مبنای روش وزنی، به پهنه‌بندی پرداخته شده است. در این روش، به نقاط نزدیک‌تر به سلول در مقایسه با نقطه دورتر وزن بیشتری داده می‌شود.

برای برآورد پارامترهای موجود در روش کریجینگ، پس از محاسبه میزان شاخص SPI برای هر ایستگاه و طی دوره آماری محاسباتی، احتمال وقوع دوره‌های خشک، نرمال و مرطوب با استفاده از میزان فراوانی و درصد احتمال مشخص می‌شود و سپس، با وزن‌دهی آن، احتمال وقوع خشکسالی وارد نرم‌افزار یادشده می‌شود و در نهایت، نقشه مخاطره خشکسالی در سطح استان ترسیم می‌شود.

در ادامه، با استفاده از دستور xtools، مساحت پهنه‌ها محاسبه و تعداد روستاهای جمعیت قرار گرفته در پهنه تجزیه و تحلیل می‌شود.

مدل کریجینگ

کریجینگ یک روش درون‌یابی پیشرفته است که برای داده‌های دارای روندهای موضعی تعریف شده مناسب است و با کمترین واریانس تخمین، درون‌یابی می‌کند، که میزان خطای آن تابع مشخصات واریوگرام (ساختار فضایی) است. اگر مطالعات مربوط

به واریوگرافی و تشخیص مدل واریوگرام با دقت کافی انجام شود، درون یابی به روش کریجینگ با دقت بالا همراه خواهد بود. در این شیوه، از یک روش میانگین وزنی برای توزیع متغیرها استفاده می‌شود، بدین صورت که هرچه متغیر به مبدأ نزدیک‌تر باشد، وزن آن بیشتر و هرچه فاصله نقاط دورتر باشد، وزن کمتر خواهد بود. مطلق بودن تخمین در درون یابی از ویژگی‌های عمدۀ روش کریجینگ است، بدین مفهوم که مقدار تخمین کمیت در نقاط نمونه‌برداری با مقدار اندازه‌گیری شده برابر است و واریانس تخمین صفر می‌شود. این ویژگی سبب می‌شود که تخمین‌گر کریجینگ در رسم خطوط هم‌ارزش از حداقل نقاط نمونه‌برداری عبور کند و تمایلی به بسته شدن و دور زدن نداشته باشد و از مرز محدوده مورد مطالعه فراتر رود (امیدوار و خسروی، ۱۳۸۸: ۲۱۲). کریجینگ یک برآورده‌گر خطی به صورت زیر است:

$$Z^w = \sum_{i=1}^n w_i(x_i)$$

که در این رابطه، Z مقدار متغیر مکانی برآورده شده، (xi) مقدار متغیر مکانی مشاهده شده در نقطه xi و Wi وزن آماری ای است که به نمونه Xi نسبت داده می‌شود و بیانگر اهمیت نقطه xi در برآورد است.

روش و معیار ارزیابی

روش‌های مختلف میان‌یابی بر اساس روش ارزیابی متقابل^(۵) بررسی و ارزیابی می‌شوند. در این روش، یک نقطه به صورت موقتی حذف می‌شود و با اعمال میان‌یابی مورد نظر برای آن نقطه، مقداری برآورد می‌شود. سپس، مقدار حذف شده به جای خود بازگردانده می‌شود و برای بقیه نقاط، این برآورد به صورت مجزا انجام می‌شود؛ به گونه‌ای که در پایان، جدولی با دو ستون که نشان‌دهنده مقادیر واقعی و برآورده شده است، حاصل می‌شود. با داشتن این دو مقدار، می‌توان دقت (MAE)^(۶) و انحراف (MBE)^(۷) مدل را برآورد کرد. هرچه دو مقدار یادشده به صفر نزدیک‌تر باشند، نشان‌دهنده بالا بودن دقت مدل است. از دیگر

روش‌های ارزیابی کارآیی روش‌های میانیابی می‌توان روش به ریشه دوم میانگین مربع خطای $(RMSE)^{(8)}$ و ضریب همبستگی بین مقادیر محاسبه شده و مشاهده‌ای (R) اشاره کرد، که هرچه مقدار RMSE کمتر باشد و میزان R^2 بیشتر باشد، مدل اعمال شده دارای دقیق‌تر آماری بالاتر خواهد بود. روابط محاسبه آنها به قرار زیر است:

$$MAE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n |Z^*(x_i) - Z(x_i)| \quad (3)$$

$$MBE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (Z^*(x_i) - Z(x_i)) \quad (4)$$

$$RMS = \sqrt{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (z^*(x_i) - z(x_i))^2} \quad (5)$$

$$RMSS = \sqrt{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{(z^*(x_i) - z(x_i))^2}{S^2}} = \frac{RMS}{S} \quad (6)$$

که در این روابط، Z مقدار برآورد شده متغیر مورد نظر، X مقدار اندازه‌گیری شده متغیر مورد نظر، N تعداد داده‌ها، MAE میانگین مطلق خطای MBE میانگین خطای انحراف، و S واریانس خطاست (کلانتری و همکاران، ۱۳۸۸: ۸۵).

به منظور بررسی رابطه بین خشکسالی و مکان‌گزینی روستاهای از مدل رگرسیون و آزمون پیرسون استفاده شد. محاسبات تحقیق نیز با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و Arc GIS10 صورت گرفت.

نتایج و بحث

با توجه به جدول ۱، سال‌های همراه با خشکسالی در ایستگاه‌های مورد مطالعه استخراج و سپس، نمره SPI هر ایستگاه به پایگاه داده آن به صورت یک فایل اضافه شد؛ آنگاه با استفاده از روش کریجینگ، تهیئة نقشه پهنه‌بندی خشکسالی با روش کریجینگ صورت گرفت. بر اساس نقشه پهنه‌بندی خشکسالی استان، محدوده‌ای وسیع از مرکز و قسمتی از شمال استان در پهنه خشکسالی متوسط قرار دارد و محدوده

خشکسالی شدید قسمتی از شرق استان را دربردارد. همچنین، با توجه به نقشهٔ یادشده، مساحت پهنه‌های مورد نظر استخراج شد. مطالعات نشان می‌دهد که خشکسالی شدید ۹۳۵/۰۲ کیلومتر مربع، خشکسالی متوسط ۷۹۱۹/۷۴ کیلومتر مربع، محدودهٔ نرمال ۴۵۸۷/۲۲ کیلومتر مربع، محدودهٔ ترسالی ۱۱۰۵/۴۳ کیلومتر مربع، ترسالی متوسط ۴۱۷/۷۷ کیلومتر مربع و ترسالی شدید ۵۷۲/۴۴ کیلومتر مربع را به خود اختصاص داده است. جدول ۲ مساحت و درصد پهنه‌های مورد نظر را در سطح استان نشان می‌دهد.

جدول ۲- مساحت و درصد پهنه‌های خشکسالی در استان قزوین

درصد	مساحت پهنه (کیلومتر مربع)	طبقه‌بندی SPI
۶	۹۳۵/۰۲	خشکسالی شدید
۵۰/۹	۷۹۱۹/۷۴	خشکسالی متوسط
۲۹/۵۲	۴۵۸۷/۲۲	نرمال
۷/۱۱	۱۱۰۵/۴۳	ترسالی
۲/۶۸	۴۱۷/۷۷	ترسالی متوسط
۳/۶۸	۵۷۲/۴۴	ترسالی شدید

مأخذ: یافته‌های پژوهش

در این مرحله، با توجه به پهنه‌بندی خشکسالی در استان، تحلیل مکان‌گزینی روستاهای استان صورت می‌گیرد. با توجه به مطالعات انجام شده، از بین ۱۶۶۱ روستای دارای سکنه در سطح استان، ۱۲۱ روستا با جمعیت ۷۸۰۹ نفر در پهنهٔ خشکسالی «كمی مرطوب»، ۸۵۹ روستا با جمعیت ۱۹۰۷۳۲ نفر در پهنهٔ خشکسالی «كمی خشک»، ۵۱۷ روستا با جمعیت ۷۴۳۳۸ نفر در پهنهٔ خشکسالی «نرمال خشک»، ۴۹ روستا با جمعیت ۲۹۸۰ نفر در پهنهٔ خشکسالی «نرمال مرطوب»، ۶۴ روستا با جمعیت ۱۱۸۳۴ نفر در پهنهٔ خشکسالی «خیلی خشک»، و ۵۱ روستا با جمعیت ۳۵۶۶ نفر در پهنهٔ خشکسالی «خیلی مرطوب» قرار دارند. جدول ۳ تعداد روستاهای قرارگرفته در پهنهٔ خشکسالی و جمعیت روستاهای نشان می‌دهد.

جدول ۳- تعداد روستاهای قرارگرفته در پهنه‌های خشکسالی استان قزوین و جمعیت آنها

پهنه خشکسالی	تعداد روستاهای	جمعیت روستاهای
۱ تا ۱/۴۹	۱۲۱	۷۸۰۹
-۱ تا -۱/۴۹	۸۵۹	۱۹۰۷۳۲
-۰ تا -۰/۹۹	۵۱۷	۷۴۳۸۸
۰ تا ۰/۹۹	۴۹	۲۹۸۰
-۱/۹۹ تا -۱/۵	۶۴	۱۱۸۳۴
۱/۹۹ تا ۱/۵	۵۱	۳۵۶۶

مأخذ: یافته‌های پژوهش

تحلیل همبستگی بین خشکسالی و مکان‌گزینی روستاهای

در این مرحله، رابطه بین خشکسالی و مکان‌گزینی روستاهای ارزیابی شد و بدین منظور، مقدار همبستگی بین تعداد روستاهای واقع در پهنه خشکسالی در سطح استان و جمعیت آنها به کمک مدل رگرسیون محاسبه می‌شود. نتایج این برآورد نشان می‌دهد که رابطه خشکسالی با تعداد روستاهای منطقه و جمعیت آنها در سطح یک درصد معنی دار است. نتایج آزمون پیرسون (جدول ۴) نیز حاکی از وجود ارتباط معنی دار قوی بین متغیرهای خشکسالی و تعداد روستاهای و جمعیت آنهاست.

جدول ۴- همبستگی بین خشکسالی و تعداد روستاهای و جمعیت آنها

متغیر وابسته	متغیر مستقل	میزان همبستگی پیرسون	سطح معنی داری
تعداد روستاهای	خشکسالی	-۰/۷۵	۰/۰۱
جمعیت	خشکسالی	-۰/۷۵	۰/۰۱

مأخذ: یافته‌های پژوهش

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در مکان‌گزینی و شکل‌پذیری سکونتگاه‌های روستایی، عوامل و نیروهای گوناگون دخالت دارند، که بدیهی است باید در هرگونه مکان‌یابی سکونتگاه‌ها مد نظر قرار گیرند. اگرچه نحوه اثرگذاری این عوامل و نیروها بیش از هر چیز به ویژگی‌های زیربنایی بستر محیطی و ساختهای بوم‌شناختی بستگی دارد، اما محرک اصلی در این فرایند، مجموعه

انگيزه‌هایی است که برای پاسخ‌گویی به نیازهای اساسی و صورت تقاضاهای بینادی، به صورت‌های مختلف، در میان گروه‌های انسانی بروز می‌یابد. از این‌رو، شکل‌پذیری متفاوت و مکان‌گزینی متنوع و در نهایت، مکان‌یابی سکونتگاه‌های انسانی در نتیجهٔ اثربخشی نحوه عینیت‌یابی این انگيزه‌ها به اشکال مختلف تحقق می‌پذیرد و در نتیجه، سکونتگاه‌ها از یک ناحیه به ناحیه دیگر، هم از نظر ساختاری و هم از لحاظ کارکردی، به شیوه‌های متفاوت پدیدار می‌شوند. تحقیق حاضر با هدف پایش خشکسالی و پهنه‌بندی آن با روش کریجینگ در استان قزوین صورت گرفته است تا نشان دهد که بروز خشکسالی در کدام قسمت‌های استان می‌تواند آثار مخرب بیشتری داشته باشد. نتایج نشان می‌دهد که ۹۲۳ روستای استان قزوین با حدود ۲۰۵۶۶ نفر جمعیت در خطر خشکسالی است، که شامل محدوده‌ای وسیع از مرکز و نیز شمال و شرق استان است. بر اساس مطالعات انجام شده، مشخص شد که روستاهای استان قزوین به مکان‌گزینی در پهنه‌های مناسب‌تر تمایل دارند، که این نتیجه از لحاظ کمی کاهش ۵۰۶ روستا با جمعیت ۹۳۴۹۰ نفر به ازای هر طبقه را نشان می‌دهد؛ همچنین، خشکسالی با تعداد روستاهای منطقه و جمعیت آنها رابطه معنی‌دار در سطح یک درصد دارد. نتایج آزمون پرسون نیز بیانگر وجود ارتباط قوی بین متغیرهای خشکسالی و تعداد روستاهای جمعیت آنهاست.

آنچه مسلم است، از وقوع خشکسالی به هیچ وجه نمی‌توان جلوگیری کرد؛ ولی با تدوین و اجرای برنامه‌های منسجم و اتخاذ راهکارهایی سازگار و متناسب با شرایط و وضعیت محلی منطقه دستخوش تأثیر خشکسالی، می‌توان تا حدود زیادی پیامدها و تأثیرات ناگوار آن را کاهش داد. در این راستا، راهکارهای مناسب برای انجام برنامه‌های تسکین و کاهش اثرات خشکسالی به شرح زیر پیشنهاد می‌شود:

- پیش‌بینی کوتاه‌مدت و بلندمدت خشکسالی در منطقه با استفاده از داده‌های تصاویر ماهواره‌ای و تهیه نقشه‌های احتمال وقوع خشکسالی؛
- تغییر الگوی کشت در روستاهای واقع در پهنه‌های دارای مخاطره بالا و همچنین، انتخاب محصول مناسب در روستاهای واقع در پهنه‌های پرمخاطره؛

- آموزش و ترویج در تنوع کشت محصولات کشاورزی در مناطق پرمخاطره بهمنظر
- کاستن از آسیب‌های خشکسالی؛
 - بررسی تغییرات زمانی و پیش‌بینی دبی رودخانه‌های واقع در منطقه؛
 - بررسی تغییر الگو و روش کشت در منطقه در زمان‌های خشکسالی؛
 - مکان‌یابی ایستگاه‌های مناسب پخش سیالاب و شبکه‌های سطوح آبگیر باران؛
 - ارائه نقشه‌های آسیب‌پذیری کشاورزی و در نهایت، هشدار به‌هنگام به کشاورزان، مدیران و برنامه‌ریزان کشاورزی؛
- اعمال سیاست‌های کاهش و استگی روستاییان به درآمدهای کشاورزی بهمنظر
 - جلوگیری از مهاجرت افراد ساکن در روستا؛ و
 - بسترسازی از راه آموزش و ترویج برای گسترش و توسعه سازمان‌های غیردولتی در زمینه کنترل و مدیریت خشکسالی.

یادداشت‌ها

1. Standardized Precipitation Index
2. Kriging
3. Rainfall Anomaly Index
4. Deciles Precipitation Index
5. Cross-Validation
6. Mean Absolute Error
7. Mean Bias Error
8. Root Mean Squared Error

منابع

- امیدوار، کمال و خسروی، یونس (۱۳۸۸)، «ارزیابی روش کریجینگ در تعیین مدلی بهینه جهت پایش شاخص بارندگی استاندارد در محیط GIS (مطالعه موردی: استان یزد)».
- دومین همایش ملی اثرات خشکسالی و راهکارهای مدیریت آن. اصفهان: مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان.
- پورطاهری، مهدی؛ رکن الدین افتخاری، عبدالرضا؛ و کاظمی، نسرین (۱۳۹۱)، «نقش رویکرد مدیریت ریسک خشکسالی در کاهش آسیب‌پذیری اقتصادی- اجتماعی کشاورزان روستایی (از دیدگاه مسئولان و کارشناسان)، مطالعه موردی: دهستان سولدوز، آذربایجان غربی». پژوهش‌های روستایی، سال ۴، شماره ۱، صص ۲۲-۱.

ثبت‌رفتار، عاليه (۱۳۷۹)، برسی اثرات زیست محیطی خشکسالی با تأکید بر مدیریت خشکسالی در ايران. تهران: سازمان مدیریت منابع آب ايران.

جزایری، سیدعباس؛ فلاحتی، فاطمه؛ و برati، محمدجواد (۱۳۹۱)، «كاربرد سنجش از دور و GIS در ارزیابی خطر و مدیریت ریسک خشکسالی با توجه به شاخص‌های اقلیمی جهت مکان‌گزینی اراضی مستعد احداث و توسعه باغات». دومین کنفرانس ملی مدیریت بحران: نقش فناوری‌های نوین در کاهش آسیب‌پذیری ناشی از حواضث غیرمتوقبه.

زمانی، رضا؛ آخوندعلی، علی‌محمد؛ سليماني، كريم؛ انصاري، فريده؛ و الـبخشيان، پژمان (۱۳۹۱)، «كاربرد زمين آمار در پنهان‌بندی شدتهای خشکسالی (مطالعه موردی: استان فارس)». پژوهش نامه مدیریت حوزه آبخیز، سال ۳، شماره ۶.

غلامي، محمد؛ حكيم‌دوست، سيديارس؛ و رستگار، موسى (۱۳۹۲)، «بررسی ارتباط بين خشکسالی اقلیمی و مکان‌گزینی روستاهای (مطالعه موردی: استان زنجان)». مجلة پژوهش و برنامه‌ریزی روستایی، سال؟، شماره ۳.

فاضل‌نيا، غريب؛ رجايي، مسعود؛ و حكيم‌دوست، سيديارس (۱۳۹۱)، «خشکسالی اقلیمی و بیامدهای مکانی و فضایی آن در مناطق روستایی (مطالعه موردی: دهستان قره‌پشتلوی بالا، شهرستان زنجان)». فصلنامه روستا و توسعه، سال ۱۵، شماره ۳، صص ۵۷-۷۲. کاویانی، محمدرضا (۱۳۸۰)، «بررسی اقلیمی شاخص‌های خشکسالی و خشکی». فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، سال؟، شماره ۶، صص ۷۱-۸۹.

كردانی، پرويز (۱۳۸۰)، «خشکسالی و راهکارهای مقابله با آ». تهران: دانشگاه تهران. كريمي، ولی‌الله؛ کامکار حقیقی، علی‌اکبر؛ سپاسخوار، علیرضا؛ و خلیلی، داور (۱۳۸۰)، «بررسی خشکسالی‌های هواشناسی در استان فارس». مجلة علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال ۵، شماره ۴.

کلانتری، محسن؛ قهرمانی، علی‌اکبر؛ خسروی، یونس؛ و جباری، کاظم (۱۳۸۸)، «مدیریت و تحلیل داده‌های بزهکاری بخش مرکزی شهر تهران با استفاده از تکنیک‌های درون‌یابی و سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی». فصلنامه مطالعات مدیریت انتظامی، سال ۴، شماره ۴، صص ۵۰۴-۴۸۲.

لشئی‌زنده، مهران (۱۳۸۳)، «بررسی اقلیمی خشکسالی‌های ایران و راهکارهای مقابله با آن». رساله دکتری. اصفهان: دانشگاه اصفهان.

محمدی یگانه، بهروز و حكيم‌دوست، سيديارس (۱۳۸۸)، «اثرات خشکسالی اقلیمی و تأثیر آن بر عملکرد گندم در اراضی دیم (مطالعه موردی: دهستان قره‌پشتلوی بالا، شهرستان زنجان)». دومین همايش ملی اثرات خشکسالی و راهکارهای مدیریت آن.

محمدی یگانه، بهروز؛ رضایی، حجت؛ و چراغی، مهدی (۱۳۹۱)، «واکاوی تأثیرات خشکسالی بر اقتصاد نواحی روستایی شهرستان ابرکوه». *فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای*، سال ۳، شماره ۶، صص ۵۷-۶۸.

مقدس فریمانی، شهرام و حسینی، سیدمحمد (۱۳۸۴)، «مدیریت اکوسیستم‌های مرتعی در شرایط خشکسالی». *مجموعه چکیده مقالات هماشی علمی منطقه‌ای کشاورزی در مناطق خشک و بیابانی، حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه اسلامی واحد اردستان*.

ناصرزاده، محمدحسین و احمدی، اسماعیل (۱۳۹۱)، «بررسی عملکرد شاخص‌های خشکسالی هواشناسی در ارزیابی خشکسالی و پنهانبندی آن در استان قزوین». *نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی*، سال ۱۲، شماره ۲۷، صص ۱۴۱-۱۶۲.

نساجی زواره، مجتبی (۱۳۸۰)، «بررسی اثرات اقتصادی- زیست‌محیطی و اجتماعی خشکسالی». *مجموعه مقالات اولین کنفرانس ملی بررسی راهکارهای مقابله با بحران آب*، جلد ۱، دانشگاه زابل.

یزدانی، وحید؛ زارع ابیانه، حمید؛ و شادمانی، مجتبی (۱۳۹۰)، «تحلیل فراوانی و پنهانبندی خشکسالی‌های ایران با کاربرد نمایه شاخص استانداردشده بارش». *فصلنامه مهندسی منابع آب*، سال ۴، شماره ۸.

Balint, Z.; Mutua, F.; Muchiri, P.; and Omuto, C. T. (2013), "Monitoring Drought with the Combined Drought Index in Kenya". *Journal of Developments in Earth Surface Processes*, Vol. 16, pp. 341-356.

Lake, P. S. (2003), "Ecological effects of perturbation by drought in flowing waters". *Journal of Freshwater Biology*, Vol. 48, pp. 1161-1172.

McKee, T. B.; Doesken, N. J.; and Kleist, J. (1993), "Relationship of Drought Frequency and Duration to Time Scales". *Eighth Conference on Applied Climatology*, 17-22 January, Anaheim, California.

Mohan Pokhrel, R.; Kuwano, J.; and Tachibana, S. (2013), "A Kriging method of onterpolation used to map liquefaction potential over alluvial ground". *Journal of Engineering Geology*, Vol. 152, pp. 26-37.

Nunez, J. H.; Verbist, K.; Wallis, J. R.; Schaefer, M. G.; Morales, L.; and Cornelis, W. M. (2011), "Regional frequency analysis for mapping drought events in north-central Chile". *Journal of Hydrology*, Vol. 405, pp. 352-366.

- Wilhite, D. A. (2000), "Drought as a natural hazard: concepts and definitions". In: Whlwhite, D. A. (ed.) *Drought: A Global Assessment*, Vol. 1. Routledge, London: 3-18.
- Wilhite, D. A.; Svoboda, M. D.; and Hayes, M. J. (2007), "Understanding the complex impacts of drought: a key to enhancing drought migration and preparedness". *Journal of Water Resources Management*, Vol. 21, pp. 763-774.
- Wu, T. and Li, Y. (2013), "Spatial interpolation of temperature in the United States using residual Kriging". *Journal of Applied Geography*, Vol. 44, pp. 112-120.